

## Arrest

nr. 256 024 van 9 juni 2021  
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. EL JANATI  
Rue Jules Cerexhe 82  
4800 VERVIERS**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.**

---

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 18 januari 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 14 december 2020 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 10 februari 2021 met X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 mei 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat N. EL JANATI verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 14 december 2020 neemt de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13octies). Dit is de bestreden beslissing:

*“Mevrouw/Mijnheer*

naam B. (...)  
voornaam : S. (...)  
geboortedatum : (...)1988  
geboorteplaats: Obilic  
nationaliteit : Nog niet definitief bewezen

*Krachtens artikel 22, § 1, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en krachtens artikel 7, eerste lid, 3°, wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die vereist zijn om die Staten binnen te komen, om de volgende ernstige redenen van openbare orde:*

*Op 19.07.2002 dienden uw ouders namens zichzelf en u als minderjarige een verzoek om internationale bescherming in. Dit verzoek werd negatief afgesloten door het CGVS op 09.04.2003, in beroep bevestigd door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen. Dientengevolge waren uw ouders, en uzelf als minderjarige, op 02.10.2003 het voorwerp van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).*

*Op 18.06.2004 dienden uw ouders namens zichzelf en u als minderjarige een aanvraag tot machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9. § 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen in. Op 01.08.2006 werd deze aanvraag onontvankelijk verklaard.*

*Op 18.01.2007 diende u een eigen verzoek om internationale bescherming in. Op 15.06.2007 werd u door het Commissariaat- Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de vluchtelingenstatus toegekend, een beslissing waarvan u op 18.06.2007 in kennis werd gesteld. Op heden beschikt u over een verblijf van onbepaalde duur en bent u in het bezit van een B- kaart, geldig tot 03.09.2025.*

*Op 07.11.2019 werd u door het Hof van Beroep te Luik definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie jaar met uitstel van drie jaar, omwille van volgende feiten: herhaaldelijke verkrachting van uw echtgenote; opzettelijke slagen en verwondingen tegen uw echtgenote; opzettelijke slagen en verwondingen tegen uw minderjarige kinderen en wapens en munitie.*

*Op basis van deze informatie werd door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 09.04.2020 op grond van artikel 49, § 2, tweede lid. en artikel 55/3/1, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een vraag tot intrekking van uw vluchtelingenstatus overgemaakt aan het CGVS.*

*Op grond van artikel 57/6/7, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft u de mogelijkheid gekregen om schriftelijk de redenen mee te delen tot behoud van uw status, teneinde u de mogelijkheid te bieden alle argumenten aan te brengen die het behoud van uw vluchtelingenstatus kunnen rechtvaardigen. U heeft deze uitnodiging op 15.07.2020 beantwoord.*

*Op 27.08.2020 heeft het CGVS besloten om uw vluchtelingenstatus op te heffen met toepassing van artikel 55/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een beslissing waarvan u op 28.08.2020 in kennis werd gesteld. Het CGVS was bij haar beslissing tot opheffing van uw vluchtelingenstatus van oordeel dat op grond van de fundamenteel, duurzaam gewijzigde situatie in uw land van nationaliteit, bescherming niet langer nodig is.*

*U diende tegen voormelde beslissing geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bijgevolg is de opheffing van uw vluchtelingenstatus definitief geworden.*

*Gezien uw vluchtelingenstatus definitief werd opgeheven op grond van artikel 55/3 van de wet van 15 december 1980, staat het vast dat de minister of zijn gemachtigde kan beslissen om uw verblijf te beëindigen en u een bevel om het grondgebied te verlaten te geven.*

Op 09.10.2020 werd u via een aangetekend schrijven, dat door de DVZ verzonden werd naar het laatste adres vermeld in het Rijksregister, uitgenodigd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft teneinde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van uw verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (artikel 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980).

U heeft dit schrijven beantwoord en bezorgde de DVZ op 28.10.2020 een ingevulde vragenlijst met volgende bijgevoegde documenten: erkenningsattest van uw handicap, medische onderzoeksresultaten, medische documenten, gezinssamenstelling, een brief opgesteld door de 'Jugendhilfedienst' van het Ministerium der Deutschsprachigen Gemeinschaft Belgiens, attest van regelmatige lesbijwoning op de 'Ecole Polytechnique de Verviers' tussen 24.02.2003 en 30.06.2005, attesten in verband met uw eerdere tewerkstelling, een overzicht van uw eerdere woon- en verblijfplaatsen in België, een verklaring van uw echtgenote en een verklaring van uzelf.

Bij het nemen van deze beslissingen tot beëindiging van uw verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten, zal met al deze elementen, evenals met alle andere actueel in uw dossier aanwezig elementen rekening worden gehouden. Bij het nemen van deze beslissingen tot beëindiging van uw verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten wordt, in toepassing van artikel 23, § 2, van de wet van 15 december 1980 rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die u heeft begaan, of met het gevaar dat van u uitgaat, en met de duur van uw verblijf in het Rijk. Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met uw land van verblijf of met het ontbreken van banden met uw land van oorsprong, met uw leeftijd en met de gevolgen voor uw familieleden.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming verklaarde u dat u op 19.07.2002 - samen met uw ouders - België binnenkwam. U was op dat ogenblik net geen veertien jaar oud. Op 18.01.2007 diende u als meerderjarige een eerste eigen verzoek om internationale bescherming in. waarna u de vluchtelingenstatus werd toegekend door het CGVS op 15.06.2007. We merken op dat u pas sinds uw eigen verzoek om internationale bescherming op 18.01.2007 - dat aanleiding gaf tot toekenning van de vluchtelingenstatus - op ononderbroken en regelmatige wijze in het Rijk verblijft. Bijgevolg stellen we vast dat u op heden dertien jaar op ononderbroken en regelmatige wijze in België verblijft.

Het loutere feit dat u op heden bijna dertien jaar op ononderbroken en regelmatige wijze in België verblijft, volstaat op zich dan ook niet om van een doorgedreven integratie of hechte sociale of culturele banden met de Belgische samenleving te spreken. In het kader van het hoorrecht verklaarde u Frans te kunnen lezen en schrijven en dat u daarnaast ook het Duits zou beheersen. Daarnaast verklaarde u in België naar school te zijn gegaan van 2002 tot 2005. U legde een attest van regelmatige lesbijwoning neer waaruit blijkt dat u inderdaad in België school heeft gelopen op de 'Ecole Polytechnique de Verviers' tussen 24.02.2003 en 30.06.2005. We herhalen echter dat u pas vanaf het indienen van uw eigen verzoek om internationale bescherming op 18.01.2007 op ononderbroken en regelmatige wijze in België verblijft. Bovendien was u op dat ogenblik minderjarig en was u bijgevolg schoolplichtig. Het loutere feit dat u als minderjarige - op wie de schoolplicht berustte - in België naar school bent gegaan op het moment dat u niet op regelmatige wijze in België verbleef, is op zich dan ook onvoldoende om van een diepgewortelde integratie in de Belgische samenleving te getuigen.

De DVZ werd niet in het bezit gesteld van andere opleidingsattesten en/of certificaten van inburgerings- of taalcursussen, noch legde u een attest van maatschappelijke oriëntatie of een attest van inburgering voor. Wel verklaarde u in de door u ingevulde vragenlijst dat u in België gewerkt heeft in 2007 via een tijdelijk contract, in 2008 via het OCMW van Herve en tussen 2017 en 2018 in een restaurant. U legde een document neer die van deze tewerkstelling getuigt. Hieruit blijkt dat u gedurende uw ononderbroken en regelmatige verblijf van dertien jaar slechts 45 dagen heeft gewerkt. Deze zeer beperkte tewerkstelling kan dan ook bezwaarlijk beschouwd worden als een bewijs van integratie. U verklaarde hierover dat u omwille van uw handicap slechts moeilijk werk zou vinden.

We wijzen er dan ook op dat het volgen van opleidingen, inburgerings- en taalcursussen en het genieten van tewerkstelling slechts enkele aspecten zijn die blijken kunnen geven van integratie. Het behoort tot een normale attitude dat u na een ononderbroken en regelmatig verblijf van dertien jaar tewerkgesteld bent of daar ten minste pogingen toe ondernomen heeft, de taal spreekt en opleidingen heeft gevolgd.

Het loutere feit dat u als schoolplichtige in België onderwijs heeft gevolgd en dat u eerder zeer beperkt tewerkgesteld was, vormt op zich dan ook geen afdoend bewijs van een diepgewortelde integratie in de

*Belgische samenleving. Bovendien wijzen we erop dat zelfs indien u enige inspanning deed om zich in de Belgische samenleving te integreren, dit geen afbreuk doet aan het feit dat u op 07.11.2019 door het Hof van Beroep te Luik definitief veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van drie jaar met uitstel van drie jaar, omwille van volgende feiten: herhaaldelijke verkrachting van uw echtgenote; opzettelijke slagen en verwondingen tegen uw echtgenote; opzettelijke slagen en verwondingen tegen uw minderjarige kinderen en wapens en munitie.*

*Uit het arrest van het Hof van Beroep van Luik van 07.11.2019 blijkt hoe u tijdens de periodes 01.01.2010 en 01.06.2017 en tussen 29.06.2017 en 15.09.2017 uw echtgenote herhaaldelijk heeft misbruikt. Uit de verklaringen van uw echtgenote blijkt hoe u haar - tussen 2010 en 2017 -herhaaldelijk verkracht heeft en dat u haar hierbij slagen met de vuist toebracht. Tevens verklaarde uw echtgenote dat u een zeer agressieve ingesteldheid heeft en dat u tijdens diezelfde periode uw kinderen herhaaldelijk heeft geslagen in het gezicht en over het volledige lichaam. Bijgevolg stellen we vast dat u tussen 01.01.2010 en 15.09.2017 - een periode van niet minder dan zeven jaar- op herhaaldelijke wijze uw echtgenote heeft verkracht en geslagen en uw kinderen heeft geslagen.*

*Het Hof van Beroep stelde bij arrest van 07.11.2019 dan ook dat de bewezen verklaarde feiten ernstig zijn. Het Hof stelde dat u een totaal gebrek aan respect heeft voor uw gezins- en familieleden. Er wordt benadrukt hoe er in uw hoofde sprake is van een overduidelijke bereidheid om geweld te gebruiken. Dit blijkt niet alleen uit het geweld dat u gedurende zeven jaar gebruikte om uw echtgenote en kinderen te misbruiken, maar eveneens uit het feit dat u na de beëindiging van de voorlopige hechtenis al opnieuw geweld heeft gebruikt. De DVZ kan bijgevolg niet anders dan vaststellen dat er in uw hoofde sprake is van een ernstig risico tot recidive en dat u een bedreiging bent voor de openbare orde. U toont aan dat u overduidelijk bereid bent om geweld te gebruiken en dat er sprake is van een totaal gebrek aan normbesef en schuldinzicht. Bijgevolg was er volgens het Hof van Beroep nood aan een dringende aanmaning tot het naleven van de fundamentele normen en waarden in de Belgische samenleving*

*In het kader van het hoorrecht legde u een brief neer die opgesteld werd door een maatschappelijk assistent van de 'Jugendhilfedienst' van het Ministerium der Deutschsprachigen Gemeinschaft Belgiens. Hierin wordt gesteld dat u de afgelopen twee jaar positief zou hebben meegewerkt met deze dienst, wat een positief effect zou hebben gehad op het functioneren van uw gezin. Daarnaast legde u eveneens een verklaring van uw echtgenote neer. Met deze beide documenten wil u dan ook aantonen dat u het heeft bijgelegd met uw echtgenote en dat u terug in goede verstandhouding met uw gezin samenleeft.*

*We wijzen er echter op dat u uw echtgenote en kinderen gedurende niet minder dan zeven jaar heeft misbruikt en geweld toegebracht. De vaststelling dat u zich op heden sinds een relatief korte periode houdt aan de u opgelegde voorwaarden en geen nieuwe feiten heeft gepleegd - op het moment dat u van nabij door het gerecht en een maatschappelijk assistent wordt opgevolgd - geenszins impliceert dat u niet langer een ernstige bedreiging voor de openbare orde zou vormen. Bij de beëindiging van de voorlopige hechtenis heeft u immers niet geaarzeld om opnieuw geweld te gebruiken. Dit staft de verklaring van uw echtgenote dat u een zeer agressieve ingesteldheid heeft.*

*Bovendien werd u bij arrest van 07.11.2019 door het Hof van Beroep van Luik eveneens veroordeeld omwille van wapens en munitie. Het feit dat u in het bezit bent van wapens en de hierbij horende munitie, terwijl u volgens het Hof van Beroep een zeer agressieve ingesteldheid heeft en dat er in uw hoofde sprake is van een overduidelijke bereidheid tot het gebruiken van geweld, toont aan dat u niet alleen een gevaar vormt voor uw gezin maar eveneens voor de gehele samenleving en de openbare orde.*

*Derhalve staat vast dat uit uw persoonlijk gedrag blijkt dat u een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt.*

*Wat uw gezins- en familieleven in België betreft, blijkt uit de door u ingevulde vragenlijst en de neergelegde documenten dat u thans in België verblijft met uw echtgenote en uw zes minderjarige kinderen. Daarnaast verklaarde u dat uw beide ouders en vijf broers/zussen in België verblijven. Vooreerst merken we op dat uw ouders en uw vijf broers/zussen niet tot uw gezinskern behoren. Er wordt immers geen gezinsleven vermoed tussen ouders en hun meerderjarige kinderen of tussen meerderjarige broers en zussen, zonder dat er bijkomende banden van afhankelijkheid worden aangetoond. U bracht geen enkel element aan die dergelijke banden van afhankelijkheid aantoont.*

*Wat uw gezin - namelijk uw echtgenote en uw zes minderjarige kinderen betreft - merken we op dat ze allen op hetzelfde adres als u verblijven en over een wettig verblijf in België beschikken. Hoewel het*

vaststaat dat u een gezinsleven in België onderhoudt en deze beslissing een impact op uw gezinsleven en uw gezinsleden kan hebben, merken we op dat dit gezinsleven u er klaarblijkelijk niet van weerhouden heeft om herhaaldelijk strafbare feiten van openbare orde te plegen. We herhalen immers dat u tussen 01.01.2010 en 01.06.2017 en tussen 29.06.2017 en 15.09.2017 uw echtgenote herhaaldelijk heeft verkracht en dat u slagen en verwondingen heeft toegebracht aan uw echtgenote en minderjarige kinderen. U kon bij het plegen van deze feiten redelijkerwijs verwachten dat deze een impact konden hebben op uw verblijfsrechtelijke situatie en bijgevolg eveneens gevolgen kon hebben voor uw gezinsleden.

Indien deze beslissing een zekere negatieve impact heeft op uw gezinsleven of op uw gezins- en familieleden, merken we op dat deze volledig toe te wijzen zijn aan uw eigen persoonlijk gedrag waarvoor u de volledige verantwoordelijkheid draagt. U heeft zichzelf bezondigd aan ernstige feiten die geleid hebben tot de situatie waarin u nu verkeert. Bovendien heeft deze beslissing enkel betrekking op u en niet op uw echtgenote of kinderen. Zij behouden immers hun verblijfsrecht. Uw kinderen kunnen hun recht op onderwijs en alle andere kinderrechten onverminderd blijven uitoefenen.

Daarnaast merken we op dat uit artikel 8, tweede lid, van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde te verzekeren. Gezien uw strafrechtelijk verleden worden uw familiale belangen ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde.

Bij de afweging van artikel 8, tweede lid, van het EVRM, wordt immers niet betwist dat er sprake is van een gezinsleven in de zin van datzelfde artikel 8 van het EVRM. Dat een beëindiging van uw verblijf en een verwijdering naar uw land van herkomst een negatieve impact kunnen hebben op het welzijn van uw echtgenote en uw minderjarige kinderen is mogelijk. Hiermee wordt evenwel voorbijgegaan aan het feit dat uw persoonlijk gedrag, waar u de volledige verantwoordelijkheid voor draagt, aan de grondslag ligt van de huidige situatie waarin uw echtgenote en uw kinderen momenteel verkeren, evenals de potentiële bijkomende negatieve impact op hun welzijn.

Bovendien wijzen we erop dat net het herhaaldelijke geweld dat u tegenover uw gezin heeft gebruikt, de aanleiding was tot de vraag tot intrekking van uw vluchtelingenstatus door de DVZ op grond van artikel 49, § 2, tweede lid, en artikel 55/3/1, § 1, van de wet van 15 december 1980. U heeft gedurende zeven jaar uw echtgenote verkracht en geslagen en uw kinderen herhaaldelijk slagen toegebracht.

Er kan in het kader van artikel 8, tweede lid, van het EVRM slechts besloten worden dat u niet alleen een actueel en reëel gevaar vormt voor de openbare orde in het algemeen, maar tevens voor uw gezins- en familieleden in het bijzonder. De loutere aanwezigheid van uw echtgenote en negen kinderen in België doet dan ook geen afbreuk aan het gevaar dat u vormt voor de openbare orde en rechtvaardigt uw verblijf geenszins. De contacten met uw echtgenote en uw minderjarige kinderen kunnen ook op andere manieren worden onderhouden, bijvoorbeeld door moderne communicatiemiddelen. Bovendien maakt u niet aannemelijk dat er onoverkomelijke hinderpalen zijn om regelmatig contact te onderhouden met uw gezin. Uw echtgenote en uw kinderen kunnen op volkomen regelmatige wijze het land in- en uitreizen. We wijzen erop dat deze ontmoetingen kunnen plaatsvinden in elke andere staat waartoe jullie allen toegang hebben. Bijgevolg is er geen familiaal beletsel voor het nemen van deze beslissingen.

Betreffende uw medische situatie legde u in het kader van het hoorrecht medische documenten neer. In het antwoord van de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken, op 26.11.2020 overgemaakt aan de Cel Opvolging Internationale Bescherming, attesteert hij/zij dat er op basis van de hem/haar op 06.11.2020 voorgelegde medische informatie geen tegenaanwijzing is om te reizen, en dat de (noodzakelijke) medische behandeling beschikbaar is in het land van herkomst.

Tot slot, betreffende een terugkeer naar uw land van herkomst was het CGVS bij de beslissing tot opheffing van uw vluchtelingenstatus van oordeel dat op grond van de fundamenteel, duurzaam gewijzigde situatie in uw land van nationaliteit, bescherming niet langer nodig is. In het kader van het hoorrecht verklaarde u niet naar uw land van nationaliteit te kunnen terugkeren omdat u al sinds uw veertiende in België verblijft, uw beide ouders en uw broers en zussen in België verblijven, u geen contacten meer heeft met uw land van herkomst, uw gezinsleven in België, u terug in een goede verstandhouding samenleeft met uw gezin, het feit dat uw kinderen in België geboren zijn en hier erkend vluchteling zijn. het feit dat uw kind hier begraven ligt en ten slotte uw medische problemen. U bracht

*bijgevolg geen enkel element aan dat aantoonst dat de recent beoordeling van het CGVS dd. 27.08.2020 niet langer actueel is.*

*We wijzen erop dat hierboven reeds werd aangetoond dat er geen familiaal beletsel is voor het nemen van deze beslissing. Deze beslissing heeft enkel betrekking op u en niet op uw echtgenote of kinderen, zij behouden immers hun verblijfsrecht. Uw ouders, broers en zussen behoren niet tot uw gezinskern. Wat betreft uw medische problemen verwijzen we naar het medische advies, waaruit blijkt dat er geen tegenaanwijzing is om te reizen, en dat de (noodzakelijke) medische behandeling beschikbaar is in het land van herkomst.*

*Bovendien wijzen we erop dat u tot uw tien jaar in het land van herkomst heeft verbleven, dat u er deels werd opgevoegd en er opgroeide. U verklaarde in de door u ingevulde vragenlijst Roma te spreken, hetgeen een herintegratie kan faciliteren. Hoewel een dergelijke herintegratie gepaard kan gaan met een zekere hardheid, kan van een volwassen man die het Roma beheerst redelijkerwijs verwacht worden dat hij zich opnieuw vestigt in het land van herkomst. Bovendien kunnen de ervaring en competenties die u in België opdeed ook in dat kader aangewend worden.*

*In toepassing van artikel 74/14, § 3, 3°, van de wet van 15 december 1980 wordt u geen termijn toegekend om het grondgebied vrijwillig te verlaten, gelet op het feit dat u door uw persoonlijk gedrag als een bedreiging voor de openbare orde dient te worden beschouwd. We herhalen dat u op 07.11.2019 door het Hof van Beroep te Luik definitief veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van drie jaar met uitstel van drie jaar. omwille van volgende feiten: herhaaldelijke verkrachting van uw echtgenote; opzettelijke slagen en verwondingen tegen uw echtgenote; opzettelijke slagen en verwondingen tegen uw minderjarige kinderen en wapens en munitie.*

*Derhalve kan enkel geconcludeerd worden dat, na zorgvuldige afweging van de in uw dossier aanwezige elementen, uit uw persoonlijk gedrag blijkt dat u een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt. De duur van uw verblijf in het Rijk en eventueel andere elementen rechtvaardigen een behoud van uw verblijf in België niet.*

*Bijgevolg wordt er omwille van ernstige redenen van openbare orde en krachtens artikel 22, § 1, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en krachtens artikel 7, eerste lid, 3°, wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die vereist zijn om die Staten binnen te komen.”*

## 2. Onderzoek van het beroep

### 2.1. Verzoeker voert een enig middel aan:

*“Schending van de artikelen 23, 55/3/1 en 62 van de wet van het wet van het wet van 15.12.1980 betreffende toegang tot het grondgebied, verblijf, vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: de wet van 15.12.1980), artikel 54 van de wet op de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de wet van 15.12.1980), artikel 54 van de wet op de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de wet van 15.12.1980), artikel 54 van de wet op de verwijdering van vreemdelingen*

*Het Koninklijk Besluit van 08.10.1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna koninklijk besluit van 08.10.1981), schending van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.*

*Bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna “de bescherming van de rechten van de mens” genoemd EVRM) ;*

*Schending van artikel 7 van richtlijn 2304/38/EG van het Europees Parlement en de Europees Raad van 29.04.2004 betreffende de rechten van de burgers van de Unie en hun familieleden om vrij te bewegen en te blijven op de grondgebied van de lidstaten ;*

Da de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 op de verplichting om formele redenen voor administratieve handelingen te vermelden, alsmede de algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, dat vereist dat de wederpartij een specifiek en volledig onderzoek van de soort uit te voeren.

#### OVERWEGENDE DAT :

Volgens de bepalingen van artikel 22, §1er kan de tegenpartij voor de Dienst Vreemdelingenzaken intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder misdrijf, of als er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen gevaar voor de nationale veiligheid. Dat de tegenpartij in dit geval niet genoeg bewezen heeft gevaar is voor de samenleving of voor de nationale veiligheid. Dat de veroordeling door de Hof van Beroep van LUIK dd. 07.11.2019 niet voldoende is om verzoeker als een gevaar voor de samenleving te beschouwen. Dat verzoeker in 2019 voor feiten van 2017 veroordeeld was.

Dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens preciseerde : “Qu’une décision de révoquer un permis de séjour d’interdiction de territoire à l’égard d’un immigré de longue durée à la suite d’une infraction pénale qui a valu à l’intéressé une condamnation et une sanction pénale ne constituent pas une double peine, ni aux fins de l’article 4 du Protocole n° 7 ni d’une manière plus générale. Les Etats contractants ont le droit de prendre à l’égard des personnes ayant été condamnées pour des infractions pénales des mesures de nature à protéger la société, pourvu bien entendu que, pour autant que des mesures portent atteinte aux droits garantis par l’article 8., §1<sup>er</sup>, de la Convention, et qu’elles soient nécessaires dans une société démocratique et proportionnées au but poursuivi. Semblable mesure administrative doit être considérée comme revêtant un caractère préventif plutôt que punitif » (CEDH, 18.10.2006, ... c. PAYS-BAS, §56)

Dat er ook rekening moet gehouden met « mépres envers l’intégrité de la personne humaine et la propriété d’autrui, ainsi que la violence dont il a fait preuve » (CCE, n°63,22v du 29.07.2011;

Dat in aanmerking moet genomen worden « la nature lucrative de l’activité criminelle de la partie requérante, et de son incidence sur le risque de nouvelles atteintes à l’ozone oublier et donc de récidive » (CCE, n°102.977 du 16.05.2013) ou encore du caractère répétitif du comportement délinquant (CCE, n° 16.831 du 30.09.2008) .

Dat de motivering van de betwiste beslissing vermeldde dat motivering die niet afdoende is gebruikte, daar deze met alle overwegingen in feite en in rechte van de persoonlijke toestand, van verzoeker geen rekening hield.

Dat de tegenpartij ook met de familiale en administratieve toestand van verzoeker geen rekening heeft gehouden. Verzoeker leeft in BELGIË sinds en is de vader van 6 kinderen die in BELGIË zijn geboren, nl.:

- B. B. (...), geboren in VERVIERS op 01.10.2008
- B. H. (...), geboren in VERVIERS op 28.08.2010
- B. H. (...), geboren in VERVIERS op 19.08.2011
- B. S. (...), geboren in VERVIERS op 08.08.2014
- B. S. (...), geboren in EUREN op 16.08.2016
- B. A. (...), geboren in VERVIERS op 07.08.2020

Dat het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap in een Arrest dd. 31.01.2006 (CE-503/03) de vaste rechtspraak ter zake herinnerde op grond waarvan: “...” « Le recours par une Autorité nationale à la notion d’ordre public suppose, en tout état de cause l’existence, en dehors du trouble social constitue toute infraction à la LOI, d’une menace réelle et suffisamment grave, affectant l’intérêt fondamental de la société (Arrêt RUTILI (36/75 du 28.10.1975) ».

Dat verzoeker de hem ten laste gelegde feiten uiteraard betreurt, maar dat alle door hem genoemde elementen in aanmerking moeten worden genomen. Dat een veroordeling de verwijdering van een vader van zijn zes kinderen en zijn vrouw niet rechtvaardigt. Dat de schade die door deze beslissing aan het hele gezin wordt toegebracht, ernstig en moeilijk te herstellen is. Dat het gezinsleven niet wordt betwist door de andere partij. Dat de aanvrager in staat is geweest om zich met zijn vrouw en het gezin te verzoenen, is sinds 2017, dat wil zeggen sinds meer dan drie jaar, geen enkel probleem gemeld. Dat de beslissing niet naar behoren is gemotiveerd, betekent alleen dat er wordt verwezen naar het gezinsleven van de aanvrager, zonder dat wordt gerechtvaardigd waarom deze schending noodzakelijk is. Dat verzoeker sinds 2002 niet meer is teruggekeerd naar zijn land van herkomst KOSOVO. Dat hij geen enkele connectie meer heeft met KOSOVO. Dat het besluit zelf zijn nationaliteit erkent en nog niet definitief is bewezen. Dat de heer als staatloos wordt beschouwd. Dat de verzoeker wordt gelast het grondgebied te verlaten in een land waarmee hij geen enkele band heeft. Dat de beslissing onjuist is gemotiveerd.

*Dat het besluit ook geen rekening houdt met de handicap van de heer, die sinds 19.11.2015 voor meer dan 66% gehandicapt is. Dat de heer B. (...) een invaliditeitsuitkering ontvangt. Dat het onder deze omstandigheden erg moeilijk is voor de heer B. (...) om te werken. Dat de beslissing op dit punt ook verkeerd is.*

*Dat de door de aanvrager genoemde elementen niet objectie geanalyseerd door de wederpartij. Dat het besluit nietig moet worden verklaard.*

*Dat volgens het verslag 2017-2018 van AMNESTY INTERNATIONAL betreffende SERVIË: « L'impunité persistait pour des crimes relevant du campagnes de dénigrement menées par de hauts responsables et des médias proches du gouvernement ont créé un climat délétère pour les militants en faveur de la justice de transition et pour les médias indépendants. (...)*

*Discrimination - les Roms*

*Des familles roms vivaient tapseurs dans des camps informels à Belgrade. Les droits économiques et sociaux, de ces familles, notamment leurs droits ... santé, à l'éducation, à l'eau et à l'assainissement, étaient bafoués et elle riquaient en outre d'être expulsées de force. Sur la centaine de familles roms expulsées de force en 2012, 44 vivaient toujours dans des conteneurs en attendant d'être réinstallées. La fin des travaux de construction des appartements dans lesquels 22 familles devaient être installée n'était pas prévue avant février 2019. En novembre, seules deux de familles qui devaient encore être déplacées vers des villages au nord de Belgrade avaient été relogées. Des Roms étaient toujours victimes de mauvais traitements aux mains de la police. En avril, un couple rom venu signaler le vol de sa voiture a été maintenu en détention par la police pendant 13 heures sans pouvoir consulter un avocat. Ces deux personnes ont été gravement maltraitées et menacées de voir leurs enfants o placé dans un orphelinat. »*

*Dat dit verslag recenter is dan het verslag dat door de tegenpartij vermeld wordt. Dat de tegenpartij de schending van artikel 3 SVRM niet objectief en serieus heeft bekeken. Dat verzoeker het feit dat al zijn familie in België woont, dat zijn ouders de Belgische nationaliteit hebben en dat zijn kinderen in BELGIË regelmatig naar school gaan, vermeld heeft. Dat verzoeker in KOSOVO geen familie meer heeft. Dat verzoeker persoonlijk in gevaar kan zijn indien hij in KOSOVO terugkeert. Dat zijn ouders de vluchtelingenstatus hebben. Dat het feit dat zijn ouders dit vluchtelingenstatus ontvangen hebben een steunelement van de schrik van verzoeker in geval van een terugkeer in KOSOVO is. Dat verzoeker sinds 2002 in BELGIË leeft: in geval van terugkeer kan zijn achternaam een gevaar voer hem zijn. Dat de tegenpartij artikel 3 AVRМ en artikels 2 en 3 van de Wet dd. 29.07.1991 schendt. DAT, gelet op de hierboven vermelde elementen, moet het volgende dispositief toegewezen worden."*

2.2. De wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, die door verzoeker in zijn middel wordt vermeld, heeft betrekking op de formele motiveringsplicht (RvS 7 maart 2011, nr. 211.838). De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

De Raad stelt vast dat verzoeker de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13octies) kent, aangezien hij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

Bij het beoordelen van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De beslissing tot beëindiging van het verblijf vermeldt uitdrukkelijk artikel 22, §1, 3° van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag. Deze wetsbepaling luidt als volgt:



*“§ 1. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende onderdanen van derde landen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid :*

*(...)*

*3° de onderdaan van een derde land die gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk sinds ten minste tien jaar en die er sindsdien ononderbroken verblijft.”*

In artikel 23, §1 van de vreemdelingenwet wordt verduidelijkt dat een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen krachtens de artikelen 21 en 22 van de vreemdelingenwet *“uitsluitend gebaseerd (is) op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en (...) niet op economische gronden (mag) berusten”*. Voorts wordt gesteld dat *“(h)et gedrag van de betrokkene (...) een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving (moet) zijn. Motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd”*. Daarnaast wordt in artikel 23, §2 van de vreemdelingenwet gesteld dat *“(...) bij het nemen van de beslissing rekening (wordt) gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die hij heeft begaan, of met het gevaar dat van hem uitgaat, en met de duur van zijn verblijf in het Rijk” en met “het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden”*.

Verzoeker betoogt vooreerst dat de staatssecretaris onvoldoende bewezen heeft dat hij een gevaar is voor de samenleving en nationale veiligheid. Verzoeker stelt dat de veroordeling door het Hof van Beroep te Luik van 7 november 2019 niet voldoende zou zijn omdat hij veroordeeld werd voor feiten van 2017.

De algemene vaststelling dat strafbare feiten werden gepleegd die de openbare orde of nationale veiligheid in het gedrang kunnen brengen, volstaat op zich niet om beperkende verblijfsmaatregelen te nemen. Maatregelen die worden genomen ter bescherming van de openbare orde, zoals een beëindiging van verblijf, mogen uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken vreemdeling waaruit een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving blijkt, zoals artikel 23 van de vreemdelingenwet stipuleert (zie in deze zin HvJ 13 september 2016, C-165/14, Rendon Marin, pt. 59-61). Dit impliceert een individueel onderzoek van het voorliggende geval.

In die zin kan het bestaan van strafrechtelijke veroordelingen op zichzelf geen reden of motivering vormen voor de beëindiging van een verblijfsrecht. Dit betekent evenwel niet dat strafrechtelijke veroordelingen niet mee in overweging mogen worden genomen binnen het individueel onderzoek naar een eventuele beëindiging van het verblijfsrecht omwille van ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Immers kan uit de omstandigheden die tot de strafrechtelijke veroordelingen hebben geleid, het bestaan van een persoonlijk gedrag blijken dat een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt die de beëindiging van het verblijfsrecht noodzaakt om de openbare orde of de nationale veiligheid te beschermen (HvJ 27 oktober 1977, C-30/77, Bouchereau, pt. 28).

Het komt de staatssecretaris toe om op individuele basis te onderzoeken wat in het persoonlijk gedrag van een vreemdeling of in de strafbare feiten die deze vreemdeling heeft gepleegd een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt die ter bescherming van de openbare orde of de nationale veiligheid een beslissing die een beperking van het inreisrecht of het verblijfsrecht van een vreemdeling inhoudt, kan rechtvaardigen (HvJ 13 september 2016, C-304/14, CS, pt. 46).

Bij het beoordelen van een bedreiging voor de openbare orde moet rekening worden gehouden met de aard en ernst van de strafbare feiten, het aantal strafbare feiten en de veroorzaakte schade. Naast voldoende ernstig en werkelijk, dient deze bedreiging ook actueel te zijn. De vaststelling van een actuele bedreiging vereist in regel dat de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden of te herhalen (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I., pt. 30; Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 24). Het is aan de nationale overheden, in casu de staatssecretaris, om in elk afzonderlijk geval te (be)oordelen of het gedrag van de betrokken vreemdeling een gevaar voor nieuwe ernstige verstoringen van de openbare orde of nationale veiligheid oplevert, wat desgevallend een onderzoek naar het risico van recidive kan omvatten. De staatssecretaris moet derhalve zijn besluit baseren op een inschatting van het toekomstig gedrag van de betrokken vreemdeling en dit aan de hand van de objectieve elementen zoals deze voorliggen op het

ogenblik dat hij een beslissing neemt en die blijken uit het administratief dossier. Hierbij weze opgemerkt “dat het ook mogelijk is dat het enkele feit van het voorafgaand gedrag voldoet aan de voorwaarden voor een dergelijke bedreiging van de openbare orde” (HvJ 27 oktober 1977, C-30/77 Bouchereau, pt. 29). In deze zin heeft ook het EHRM geoordeeld dat in sommige gevallen de ernst van een misdrijf op zichzelf genoeg kan zijn om een beperkende verblijfsmaatregel te rechtvaardigen (EHRM 20 september 2011, nr. 8000/08, A.A. v. Verenigd Koninkrijk, §63).

De staatssecretaris heeft op grond van de volgende overwegingen besloten dat verzoeker een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt:

*“Uit het arrest van het Hof van Beroep van Luik van 07.11.2019 blijkt hoe u tijdens de periodes 01.01.2010 en 01.06.2017 en tussen 29.06.2017 en 15.09.2017 uw echtgenote herhaaldelijk heeft misbruikt. Uit de verklaringen van uw echtgenote blijkt hoe u haar – tussen 2010 en 2017 – herhaaldelijk verkracht heeft en dat u haar hierbij slagen met de vuist toebracht. Tevens verklaarde uw echtgenote dat u een zeer agressieve ingesteldheid heeft en dat u tijdens diezelfde periode uw kinderen herhaaldelijk heeft geslagen in het gezicht en over het volledige lichaam. Bijgevolg stellen we vast dat u tussen 01.01.2010 en 15.09.2017 – een periode van niet minder dan zeven jaar – op herhaaldelijke wijze uw echtgenote heeft verkracht en geslagen en uw kinderen heeft geslagen. Het Hof van Beroep stelde bij arrest van 07.11.2019 dan ook dat de bewezen verklaarde feiten ernstig zijn. Het Hof stelde dat u een totaal gebrek aan respect heeft voor uw gezins- en familieleden. Er wordt benadrukt hoe er in uw hoofde sprake is van een overduidelijke bereidheid om geweld te gebruiken. Dit blijkt niet alleen uit het geweld dat u gedurende zeven jaar gebruikte om uw echtgenote en kinderen te misbruiken, maar eveneens uit het feit dat u na de beëindiging van de voorlopige hechtenis al opnieuw geweld heeft gebruikt. De DVZ kan bijgevolg niet anders dan vaststellen dat er in uw hoofde sprake is van een ernstig risico tot recidive en dat u een bedreiging bent voor de openbare orde. U toont aan dat u overduidelijk bereid bent om geweld te gebruiken en dat er sprake is van een totaal gebrek aan normbesef en schuldinzicht. Bijgevolg was er volgens het Hof van Beroep nood aan een dringende aanmaning tot het naleven van de fundamentele normen en waarden in de Belgische samenleving. In het kader van het hoorrecht legde u een brief neer die opgesteld werd door een maatschappelijk assistent van de ‘Jugendhilfdienst’ van het Ministerium der Deutschsprachigen Gemeinschaft Belgiens. Hierin wordt gesteld dat u de afgelopen twee jaar positief zou hebben meegewerkt met deze dienst, wat een positief effect zou hebben gehad op het functioneren van uw gezin. Daarnaast legde u eveneens een verklaring van uw echtgenote neer. Met deze beide documenten wil u dan ook aantonen dat u het heeft bijgelegd met uw echtgenote en dat u terug in goede verstandhouding met uw gezin samenleeft. We wijzen er echter op dat u uw echtgenote en kinderen gedurende niet minder dan zeven jaar heeft misbruikt en geweld toegebracht. De vaststelling dat u zich op heden sinds een relatief korte periode houdt aan de u opgelegde voorwaarden en geen nieuwe feiten heeft gepleegd – op het moment dat u van nabij door het gerecht en een maatschappelijk assistent wordt opgevolgd – geenszins impliceert dat u niet langer een ernstige bedreiging voor de openbare orde zou vormen. Bij de beëindiging van de voorlopige hechtenis heeft u immers niet geaarzeld om opnieuw geweld te gebruiken. Dit staft de verklaring van uw echtgenote dat u een zeer agressieve ingesteldheid heeft. Bovendien werd u bij arrest van 07.11.2019 door het Hof van Beroep van Luik eveneens veroordeeld omwille van wapens en munitie. Het feit dat u in het bezit bent van wapens en de hierbij horende munitie, terwijl u volgens het Hof van Beroep een zeer agressieve ingesteldheid heeft en dat er in uw hoofde sprake is van een overduidelijke bereidheid tot het gebruiken van geweld, toont aan dat u niet alleen een gevaar vormt voor uw gezin maar eveneens voor de gehele samenleving en de openbare orde. Derhalve staat vast dat uit uw persoonlijk gedrag blijkt dat u een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt.”*

In tegenstelling tot wat verzoeker betoogt, blijkt uit voormelde motieven dat de staatssecretaris zich niet beperkt heeft tot een blote verwijzing naar de veroordeling van 7 november 2019. De staatssecretaris heeft verwezen naar de ernst van de feiten en het herhaalde karakter ervan alsook de agressieve ingesteldheid van verzoeker en een totaal gebrek aan normbesef en schuldinzicht waaruit blijkt dat er bij verzoeker sprake is van een ernstig risico tot recidive. Gelet op deze vaststelling kan verzoeker zich niet dienstig steunen op het tijdsverloop van de feiten waarvoor hij veroordeeld werd. Het is niet kennelijk onredelijk van de staatssecretaris om vervolgens te besluiten dat verzoeker een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt.

Verzoeker heeft in het kader van het hoorrecht een brief voorgelegd die opgesteld werd door een maatschappelijk assistent van de Jugendhilfdienst van het Ministerium der Deutschsprachigen

Gemeinschaft Belgiens waarin gesteld werd dat hij de afgelopen twee jaar positief zou hebben meegewerkt met deze dienst, wat een positief effect zou hebben gehad op het functioneren van zijn gezin. Daarnaast legde verzoeker eveneens een verklaring van zijn echtgenote neer.

De staatssecretaris heeft in de bestreden beslissing aangehaald dat verzoeker zijn echtgenote en kinderen gedurende zeven jaar heeft misbruikt en geweld heeft toegebracht. De vaststelling dat verzoeker zich op heden sinds een relatief korte periode houdt aan de hem opgelegde voorwaarden en geen nieuwe feiten heeft gepleegd impliceert niet dat hij niet langer een ernstige bedreiging voor de openbare orde vormt. Verzoeker wordt immers door zowel het gerecht als een maatschappelijk assistent opgevolgd.

Verzoeker betoogt dat hij sinds 2002 in België zou leven en de vader is van zes kinderen die in België zijn geboren. Hij zou zich sinds 2017 verzoend hebben met zijn echtgenote en kinderen.

Verzoeker kan zich niet dienstig beroepen op het gezinsleven met zijn echtgenote en kinderen. De bestreden beslissing stelt desbetreffend niet op kennelijk onredelijke wijze het volgende:

*“Wat uw gezin – namelijk uw echtgenote en uw zes minderjarige kinderen betreft – merken we op dat ze allen op hetzelfde adres als u verblijven en over een wettig verblijf in België beschikken. Hoewel het vaststaat dat u een gezinsleven in België onderhoudt en deze beslissing een impact op uw gezinsleven en uw gezinsleden kan hebben, merken we op dat dit gezinsleven u er klaarblijkelijk niet van weerhouden heeft om herhaaldelijk strafbare feiten van openbare orde te plegen. We herhalen immers dat u tussen 01.01.2010 en 01.06.2017 en tussen 29.06.2017 en 15.09.2017 uw echtgenote herhaaldelijk heeft verkracht en dat u slagen en verwondingen heeft toegebracht aan uw echtgenote en minderjarige kinderen. U kon bij het plegen van deze feiten redelijkerwijs verwachten dat deze een impact konden hebben op uw verblijfsrechtelijke situatie en bijgevolg eveneens gevolgen kon hebben voor uw gezinsleden. Indien deze beslissing een zekere negatieve impact heeft op uw gezinsleven of op uw gezins- en familieleden, merken we op dat deze volledig toe te wijzen zijn aan uw eigen persoonlijk gedrag waarvoor u de volledige verantwoordelijkheid draagt. U heeft zichzelf bezondigd aan ernstige feiten die geleid hebben tot de situatie waarin u nu verkeert. Bovendien heeft deze beslissing enkel betrekking op u en niet op uw echtgenote of kinderen. Zij behouden immers hun verblijfsrecht. Uw kinderen kunnen hun recht op onderwijs en alle andere kinderrechten onverminderd blijven uitoefenen. Daarnaast merken we op dat uit artikel 8, tweede lid, van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde te verzekeren. Gezien uw strafrechtelijk verleden worden uw familiale belangen ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde. Bij de afweging van artikel 8, tweede lid, van het EVRM, wordt immers niet betwist dat er sprake is van een gezinsleven in de zin van datzelfde artikel 8 van het EVRM. Dat een beëindiging van uw verblijf en een verwijdering naar uw land van herkomst een negatieve impact kunnen hebben op het welzijn van uw echtgenote en uw minderjarige kinderen is mogelijk. Hiermee wordt evenwel voorbijgegaan aan het feit dat uw persoonlijk gedrag, waar u de volledige verantwoordelijkheid voor draagt, aan de grondslag ligt van de huidige situatie waarin uw echtgenote en uw kinderen momenteel verkeren, evenals de potentiële bijkomende negatieve impact op hun welzijn. Bovendien wijzen we erop dat net het herhaaldelijke geweld dat u tegenover uw gezin heeft gebruikt, de aanleiding was tot de vraag tot intrekking van uw vluchtelingenstatus door de DVZ op grond van artikel 49, § 2, tweede lid, en artikel 55/3/1, § 1, van de wet van 15 december 1980. U heeft gedurende zeven jaar uw echtgenote verkracht en geslagen en uw kinderen herhaaldelijk slagen toegebracht. Er kan in het kader van artikel 8, tweede lid, van het EVRM slechts besloten worden dat u niet alleen een actueel en reëel gevaar vormt voor de openbare orde in het algemeen, maar tevens voor uw gezins- en familieleden in het bijzonder. De loutere aanwezigheid van uw echtgenote en negen kinderen in België doet dan ook geen afbreuk aan het gevaar dat u vormt voor de openbare orde en rechtvaardigt uw verblijf geenszins. De contacten met uw echtgenote en uw minderjarige kinderen kunnen ook op andere manieren worden onderhouden, bijvoorbeeld door moderne communicatiemiddelen. Bovendien maakt u niet aannemelijk dat er onoverkomelijke hinderpalen zijn om regelmatig contact te onderhouden met uw gezin. Uw echtgenote en uw kinderen kunnen op volkomen regelmatige wijze het land in- en uitreizen. We wijzen erop dat deze ontmoetingen kunnen plaatsvinden in elke andere staat waartoe jullie allen toegang hebben. Bijgevolg is er geen familiaal beletsel voor het nemen van deze beslissingen.”*

De staatssecretaris stelt niet op kennelijk onredelijke wijze dat het recht op een gezins- en privéleven, dat geput kan worden uit artikel 8 van het EVRM niet uitsluit dat de overheid, gelet op het tweede lid van artikel 8 van het EVRM, zich in het gezins- en privéleven mengt op voorwaarde dat dit gebeurt via een

maatregel die voorzien is bij de wet, dat de inmenging noodzakelijk is in een democratische samenleving en dat een legitiem doel wordt nagestreefd.

Inzake het legaliteitscriterium bestaat geen discussie: artikel 22, §1, 3° van de vreemdelingenwet vormt de rechtsgrond om een einde te stellen aan het verblijf om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Wat de tweede voorwaarde betreft, dient te worden vastgesteld dat deze inmenging in casu minstens één van de in artikel 8, tweede lid van het EVRM opgesomde doelen nastreeft: de handhaving van de verblijfsreglementering door de overheid is immers een middel ter vrijwaring van 's lands openbare orde. Inzake de derde voorwaarde geldt eveneens als uitgangspunt dat het volgens een vaststaand principe van internationaal recht aan de verdragsluitende staten toekomt de openbare orde te verzekeren door, meer in het bijzonder, de toegang en het verblijf van niet- onderdanen te regelen.

Verzoeker is van mening dat de bestreden maatregel niet in proportie staat tot zijn gezinsleven met zijn echtgenote en kinderen. Er kan gesteld worden dat een maatregel noodzakelijk is indien deze pertinent en proportioneel is. De bestreden beslissing is dus enkel dan onrechtmatig wanneer zij het resultaat is van een kennelijk onredelijk handelen, en wanneer het voordeel dat de overheid uit de bestreden beslissing put, buiten elke redelijke verhouding staat tot het nadeel dat verzoeker erdoor ondergaat.

Uit wat reeds besproken werd, blijkt dat verzoeker gedurende zeven jaar zijn echtgenote heeft verkracht en geslagen en ook zijn kinderen herhaaldelijk geslagen heeft, feiten waarvoor hij veroordeeld werd. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker zich sinds een relatief korte periode houdt aan de opgelegde voorwaarden en geen nieuwe feiten heeft gepleegd op het moment dat hij van nabij door het gerecht en een maatschappelijk assistent wordt opgevolgd. Verweerder besluit dat dit niet impliceert dat verzoeker niet langer een ernstige bedreiging voor de openbare orde zou vormen. Verweerder verwijst naar de vaststelling dat verzoeker bij de beëindiging van de voorlopige hechtenis niet heeft gearzeld om opnieuw geweld te gebruiken. Verzoeker betwist deze conclusie niet. In de bestreden beslissing wordt ook verwezen naar het feit dat verzoeker bij arrest van 7 november 2019 door het Hof van Beroep van Luik eveneens veroordeeld omwille van wapens en munitie. Het motief dienaangaande luidt: *“Het feit dat u in het bezit bent van wapens en de hierbij horende munitie, terwijl u volgens het Hof van Beroep een zeer agressieve ingesteldheid heeft en dat er in uw hoofde sprake is van een overduidelijke bereidheid tot het gebruiken van geweld, toont aan dat u niet alleen een gevaar vormt voor uw gezin maar eveneens voor de gehele samenleving en de openbare orde.”* Verzoeker betwist dit motief niet. Verzoeker kan ook niet worden gevolgd in zijn betoog dat verweerder geen rekening heeft gehouden met de gevolgen van de beslissing voor zijn gezin. Uit volgende motieven blijkt dat verweerder uitdrukkelijk motiveert: *“De contacten met uw echtgenote en uw minderjarige kinderen kunnen ook op andere manieren worden onderhouden, bijvoorbeeld door moderne communicatiemiddelen. Bovendien maakt u niet aannemelijk dat er onoverkomelijke hinderpalen zijn om regelmatig contact te onderhouden met uw gezin. Uw echtgenote en uw kinderen kunnen op volkomen regelmatige wijze het land in- en uitreizen. We wijzen erop dat deze ontmoetingen kunnen plaatsvinden in elke andere staat waartoe jullie allen toegang hebben. Bijgevolg is er geen familiaal beletsel voor het nemen van deze beslissingen”* en *“Indien deze beslissing een zekere negatieve impact heeft op uw gezinsleven of op uw gezins- en familieleden, merken we op dat deze volledig toe te wijzen zijn aan uw eigen persoonlijk gedrag waarvoor u de volledige verantwoordelijkheid draagt. U heeft zichzelf bezondigd aan ernstige feiten die geleid hebben tot de situatie waarin u nu verkeert. Bovendien heeft deze beslissing enkel betrekking op u en niet op uw echtgenote of kinderen. Zij behouden immers hun verblijfsrecht. Uw kinderen kunnen hun recht op onderwijs en alle andere kinderrechten onverminderd blijven uitoefenen.”* Ook deze motieven worden niet betwist door verzoeker.

Op grond van deze vaststellingen is het niet onredelijk, noch disproportioneel het verblijfsrecht te beëindigen omwille van deze bedreiging voor de openbare orde.

Verzoeker maakt een schending van artikel 8 van het EVRM niet aannemelijk.

Verzoeker voert verder aan dat hij sinds 2002 niet meer is teruggekeerd naar zijn land van herkomst en dat hij geen enkele connectie meer zou hebben met Kosovo. Hij zou als staatloos beschouwd moeten worden.

De stelling van verzoeker als dat hij staatloos is wordt niet door stukken ondersteund. Eén en ander is trouwens in strijd met de stukken van het administratief dossier. In de beslissing van 27 augustus 2020 van het CGVS wordt overwogen dat verzoeker over het Servische staatsburgerschap beschikt: *“In het verleden beschikte u immers over het Joegoslavische staatsburgerschap, hetgeen blijkt uit de door u*

*neergelegde geboorteakte. U bent geboren en getogen in de Joegoslavische deelrepubliek Servië. Daar Servië na het uiteenvallen van het voormalig Joegoslavië steeds statenrechtelijke opvolger van Joegoslavië is geweest, beschikt u, gelet hierop, anno 2020 over het Servische staatsburgerschap. Uw vrees kan dan ook ten aanzien van het huidige Servië worden beoordeeld."*

De Raad ziet derhalve niet in waarom verzoeker niet in staat zou zijn om terug te keren naar Servië.

In zoverre verzoeker aanvoert dat er geen rekening zou zijn gehouden met zijn handicap, laat de Raad gelden dat verzoeker voorbijgaat aan de motieven van de bestreden beslissing waarin gesteld wordt dat de door verzoeker voorgelegde medische documenten aan de ambtenaar-geneesheer werden voorgelegd, die vervolgens op 26 november 2020 attesteerde dat er geen tegenindicatie is tot reizen en dat de vereiste zorgen in beschikbaar zijn in Servië. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de bevindingen van de arts-adviseur niet correct zijn.

Verzoeker voert de schending aan van artikel 3 EVRM en betoogt dat hij persoonlijk in gevaar zou kunnen zijn indien hij naar Kosovo zou terugkeren.

Het terugleiden van een vreemdeling zou ten aanzien van het artikel 3 EVRM een probleem kunnen doen rijzen wanneer er ernstige en duidelijke redenen zijn om te geloven dat de betrokkene een risico loopt op foltering, onmenselijke of vernederende handelingen, doch deze bepaling impliceert geenszins dat een vreemdeling zonder meer het recht heeft het grondgebied van een bepaalde staat binnen te komen of er te verblijven (Cass. 4 februari 1992, Arr. Cass. 1993, I, 148).

In casu is er geen sprake van ernstige en duidelijke redenen, omdat verzoeker ter zake vaag blijft en geen concrete gegevens naar voor brengt of bewijskrachtige stukken voorlegt, het CGVS in de beslissing van 27 augustus 2020 duidelijk stelde dat verzoeker actueel als Servisch staatsburger kan worden beschouwd en dat het niet aannemelijk is dat de Servische autoriteiten hem terug naar Kosovo zouden sturen aangezien hij over de Servische nationaliteit beschikt, het CGVS in dezelfde beslissing tot het besluit is gekomen dat verzoeker geen overtuigende elementen heeft aangehaald die erop wijzen dat zijn leven, vrijheid of fysieke integriteit in gevaar zouden zijn bij een terugkeer naar Servië en dat verzoeker geen enkel element heeft aangebracht dat aantoont dat de voormelde beoordeling van het CGVS niet langer actueel zou zijn.

Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op art. 3 EVRM. Een strikt hypothetische schending van artikel 3 EVRM volstaat op zich niet (RvS 27 maart 2002, nr. 105.233, RvS 28 maart 2002, nr. 105.262, RvS 14 maart 2002, nr. 104.674).

Een schending van artikel 3 EVRM kan niet worden aangenomen.

Gelet op bovenstaande toont verzoeker niet aan dat de bestreden beslissing steunt op incorrecte gronden, noch dat deze beslissing getuigt van een onzorgvuldig of disproportioneel handelen van verweerder. De loutere overtuiging van verzoeker dat de bestreden beslissing niet gerechtvaardigd en niet proportioneel is, volstaat niet. De overheid heeft, in tegenstelling tot wat verzoeker betoogt, bovendien wel degelijk een voordeel bij het nemen van de bestreden beslissing, met name de bescherming van de openbare orde. De Raad herhaalt dat in de bestreden beslissing op uitvoerige wijze werd gemotiveerd waarom de staatssecretaris van oordeel is dat de bescherming van de openbare orde vereist dat verzoekers verblijfsmachtiging wordt beëindigd.

Het enig middel is ongegrond.

### 3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

#### 4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

##### **Artikel 2**

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend eenentwintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC